

HASSLINGEHULT

ARKEOLOGISK UNDERSÖKNING AV DEN
MELLANNEOLITISKA LOKALEN VÄSTA FRÖLUNDA 302

ANDERS STRINNHOLM

Institutionen för Historiska studier
GOTARC Serie D Arkeologiska rapporter Nr 73

GÖTEBORGS UNIVERSITET

HASSLINGEHULT
ARKEOLOGISK UNDERSÖKNING AV DEN
MELLANNEOLITISKA LOKALEN VÄSTA FRÖLUNDA 302

ANDERS STRINNHOLM

Institutionen för Historiska studier
GOTARC Serie D Arkeologiska rapporter Nr 73
Box 200, 405 30 Göteborg
ark.bookshop@archaeology.gu.se

GÖTEBORGS UNIVERSITET

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

INLEDNING	3
TOPOGRAFI	3
FORNLÄMNINGSMILJÖ	6
Hasslingehults närområde	7
TIDIGARE UNDERSÖKNINGAR	8
Fynd och resultat	9
Senare forskning kring Hasslingehult	10
UNDERSÖKNINGENS UPPLÄGGNING	12
FYNDBESKRIVNING	13
Flinta	13
Keramik	16
Övriga fynd	19
SPRIDNINGSBILDER	19
SAMMANFATTNING OCH DISKUSSION	23
LITTERATUR	25
ADMINISTRATIVA UPPGIFTER	27
BILAGOR	
1. Planritning	
2. Projicerad profil	
3. Rutprotokoll	
4. Fyndtabell	

INLEDNING

Under perioden 1995-06-19 till 1995-06-30 genomförde Institutionen för Arkeologi vid Göteborgs Universitet tillsammans med Göteborgs Stadsmuseum en arkeologisk undersökning av stenåldersboplatsen Hasslingehult, Västra Frölunda socken (VF 302). Lokalen är av mellan-neolitisk karaktär och har tidigare undersökts vid ett flertal tillfällen.

Undersökningen utfördes i form av en sommarkurs i fördjupad fältmetodik där även en förnyad genomgång av tidigare undersökningar, fynd och resultat bearbetades.

Målsättningen vid undersökningen var att komplettera de tidigare undersökningarna vad det gällde avgränsning av lokalen. Samt att försöka tillvarata ett eventuellt benmaterial för att studera ekonomi och näringsfång. Då spridningskartor och översiktsplaner saknades från de tidigare undersökningarna blev ett upprättande av sådana både från de tidigare, och 1995 års undersökning en del av undersökningens målsättningar.

Då denna rapport har sammanställts i ett betydligt senare skede, långt efter undersökningens genomförande kan ett par förtydliganden vara på plats. Den plan och de spridningsbilder som här presenteras är alla utförda 1995 och presenteras som de då utformades, detta då filformat och program inte med lätthet låter sig överföras till de idag använda. Texten är till stora delar en sammanställning och redigering av det material som studenterna sammanställde inom kursens ram. Vad det gäller fyndlistans något säregna utformning är den ett resultat av att undersökningen utfördes i samarbete med Göteborgs Stadsmuseum, och är således utformad efter museets då rådande standard. Då inga tidsmässiga eller ekonomiska resurser har varit tillgängliga för att modifiera och modernisera dessa, presenteras de i sitt ursprungliga skick.

TOPOGRAFI

Lokalen är belägen i Västra Frölunda, i sydvästra Göteborg. Frölundas sydligaste del utgörs av halvön Näset vilken avskiljs från norra och mellersta delarna av Frölunda av en lerslätt vid Åkered. Nordväst om Åkered löper en mindre dalgång, Hasslingehult.

En mindre bergssträckning begränsas i öster av Hasslingehultsdalen och i väster av en annan, större och djupare, dalgång som sträcker sig norrut mot Önnered. Denna bergssträckning löper norrifrån ut i lerslätten. Under neolitikum utgjorde denna bergssträckning en udde i en grund havsvik vilken numera utgörs av lerslätten vid Åkered.

Utefter den norra bergskanten förekom en tätare slyig vegetation bestående av mindre ekar, al, björk, enbuskar och snår av vildkaprifol. Dessa röjdes bort i samband med undersökningens inledning. I denna norra del av dalen, mot berget, orsakar avrinningen från högre belägna områden en högre markfuktighet. I delar av detta område har även tippning av större mängder trädgårdsavfall, slipers, jord, sten etc. förekommit. Dessa massor täcker delvis det tidigare undersökta området.

På den södra sidan av dalen växte enstaka ekar och björkar samt mindre buskar. Den östra delen av dalen var bevuxen med tallar, enbuskar och enstaka ekar. Den västra är huvudsakligen gräsbevuxen med ett tätare bestånd av björk och ek.

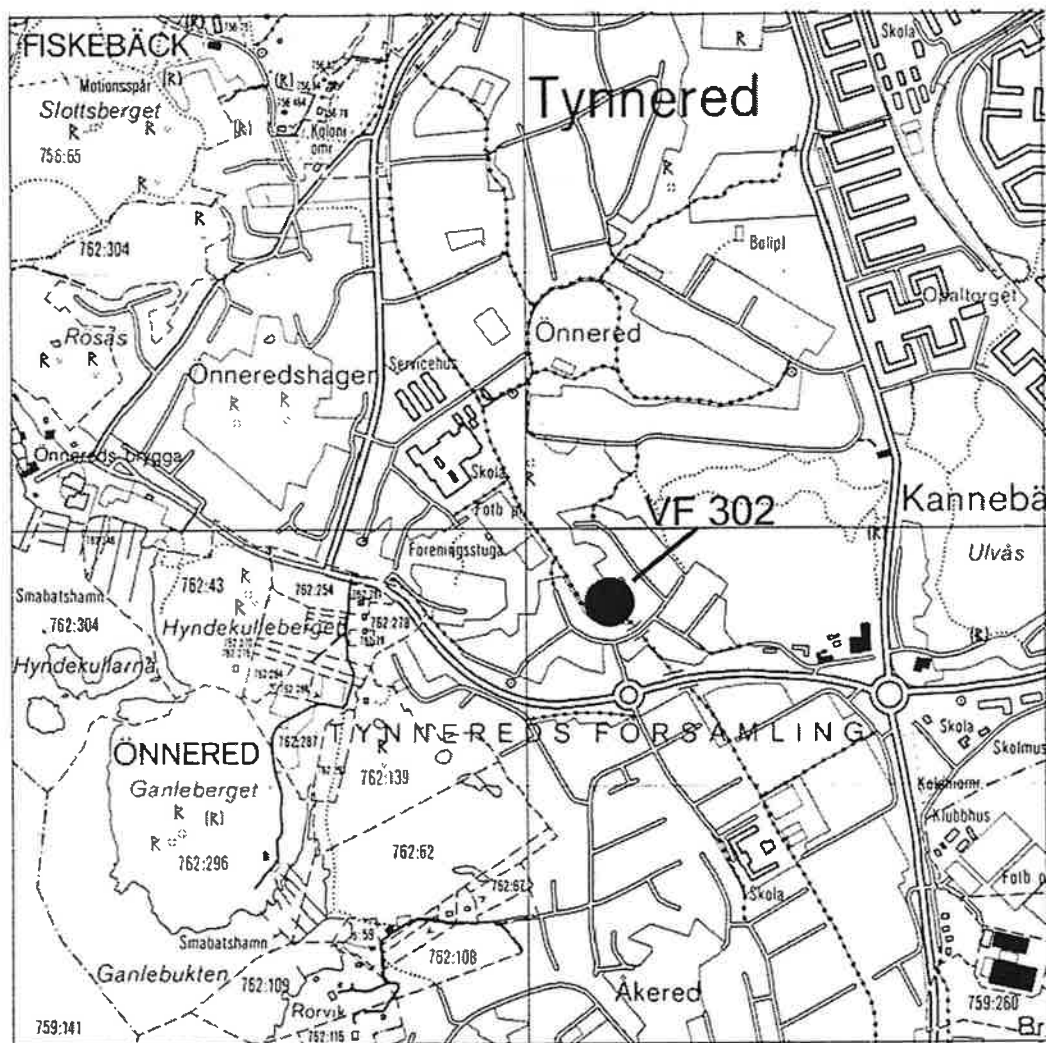

Fig. 2. Utdrag ur kartbladet Västra Frölunda 6B:81

är den enda kända av sitt slag i Västra Frölunda, innehöll tre kistor och hade en diameter av 10 m och var knappt en halv meter hög. I högens botten låg en 5 m lång och 1 m bred kista nergrävd i moränen. Kistans botten utgjordes av tätt liggande små flata hällar. Inne i kistan fanns små obrända flisor av människoben samt ett litet lerkärl. Ett liknande kärl stod omedelbart utanför ena gravhällen. Båda dessa kärl skall vara av senneolitisk karaktär. Över och omkring kistan låg ett mörkt sotigt jordlager med stora mängder slagen flinta och kvarts. Högre upp i högen låg två mindre kistor. De låg parallellt på ungefär samma nivå och var 2 respektive 2,5 m långa och knappt 1 m breda. Båda var byggda av kantställda stenar och hade en fin småstenspackning i botten. Inga spår av de döda påträffades.

Kol från bottenkistan har givit en datering på 3675 ± 100 BP och från en av de mindre kistorna finns en datering till 3180 ± 170 BP. (Wigforss 1970 s693f).

I Västra Frölunda finns även ett trettiotal kända rösen, vilka ingår i det stråk som sträcker sig längs västkusten, från Varberg i söder genom hela Bohuslän och vidare in i Norge.

Hasslingehult ingår i ett större komplex av såväl mesolitiska som neolitiska lokaler i Västra Frölunda (Sarauw & Alin 1923)

Hasslingehults närområde

Hasslingehult innefattar förutom den gropkeramiska lokalen även en mesolitisk bosättning belägen NNO om den gropkeramiska. Även den mesolitiska delen undersöktes inför exploateringarna på 60-talet.

I Hasslingehults närområde, inom ett avstånd av ca. 1 km finns ett flertal möjligt eller delvis samtida fornlämningar registrerade enligt 1970 års fornminnesinventering.

Inom området återfinns 15 stenåldersboplatser (VF201, VF202, VF203, VF205, VF207, VF331, VF335, VF336, VF337, VF338, VF339, VF 340, VF349, VF350 & VF351) samt 6 registrerade fyndplatser för flinta vilka kan indikera boplatser (VF325, VF328, VF329, VF330, VF332 & VF333). Ett flertal av dessa undersöktes i varierande omfattning inför exploateringen av området i mitten av 1960-talet. Förutom Hasslingehult finns i närområdet två gropkeramiska boplatser, VF337 och VF339. Särskilt bör St: Önnered (VF337) nämnas då platsen är relativt välundersökt och uppvisar vissa likheter i fyndmaterialet jämfört med Hasslingehult (Henriksson 1993, Strinnholm 2001).

I samband med Johan Alins inventeringar i området 1915 framkom en större mängd flinta och keramik men inga undersökningar utfördes innan musikdirektör Elov Levén på eget initiativ företog utgrävningar 1936. Dessa utfördes inte systematiskt eller med acceptabel dokumentation. Detta föranledde Alin att själv påbörja undersökningar samma år (Alin 1939). Lokalen undersöktes

För att kunna belägga lagerföljden i jordarterna i tvärdalen och för att få en uppfattning också om fyndens fördelning i horisontal- och vertikalled upptogs i dalgångens väst-östliga riktning ett 30 m långt schakt. Schaktet handgrävdes 0,5 m brett och ungefär i genomsnitt lika djupt. I norra kanten av schaktet grävdes 3 st. s.k. vertikalgropar. Den fingrävning som vertikalgroparna innebär bestyrkte de iakttagelser som gjorts vid schaktgrävning vad beträffar jordarter och fyndförekomst.

För att komplettera de övriga grävningseenheterna och för att få större klarhet i fyndmaterialets spridning över tvärdalen, utlades 18 provgropar. Fynden från dessa genomgicks översiktligt redan i fält för att kunna ge underlag för bedömning om hur grävningen skulle föras vidare.

Sammanlagt har under de olika grävningssomgångarna 64 meterrutor undersökts. Var och en av dessa är 1 kvm i yta och grävd ner till Lager 4. Ett par rutor intill bergväggen i mon är mindre än 1 kvm. Meningen med dessa meterrutor var att försöka få ett begrepp om fyndmaterialets sammansättning i en större skala än vad provtagningen givit upplysning om. Dessutom fanns förhoppningar att på detta sätt söka efter konstruktionsspår på platsen.

Meterrutorna lades huvudsakligen norr om schaktet och upp emot klyftan i den norra bergväggen i dalen. De 64 meterrutorna befäste det intryck som tidigare gles, tät- och vertikalgroparna givit. Fyndmaterialet låg huvudsakligen i Lager 2, den bruna mon. I de fall som fynden kom djupare än stenlagret i den bruna mon syntes det bero på, att detta omrörts.

Under utgrävningen av det norra meterrutområdet stod en profilbänk i dess mitt. Den var 45 cm bred och ca. 3 m lång. Av denna profil utgrävdes vid undersökningens slut 2 löpmeter räknat från S mot N. De båda profilrutorna hade samma lagerföljd och fyndsammansättning som intilliggande meterrutor.

Genom detta system av sökgropar av olika slag, schakt och meterrutor bedömdes den lilla dalen vara tämligen väl undersökt. Möjligen skulle önskas ytterligare meterrutor längst i norr samt i nordväst. För helhetsintrycket torde detta dock inte vara utslagsgivande.

Fynd och resultat

Fyndmaterialet på T1 bestod av flint- och stenredskap samt keramik. Benmaterialet är på grund av de dåliga bevarelseförhållandena mycket sparsamt med 264 gram brända ben.

En större mängd Flintföremål framkom vid undersökningarna, bland dem utgjorde kärnor en betydande del. Dessa var till största delen cylinderkärnor (67 st. hela och 65 st. fragment) och knutor (59 st.). Bland redskapen dominerar

Samtliga skärvor är ornerade med för perioden typiska dekorelement som exempelvis parvisa rader av gropintryck, enstaka gropar eller i ett fall gles tvärsnodd. Denna ty av keramik med tvärsnoodsdekor är känd från Norge och Bohuslän (Strinnholm 2001 s69ff, Østmo 1993).

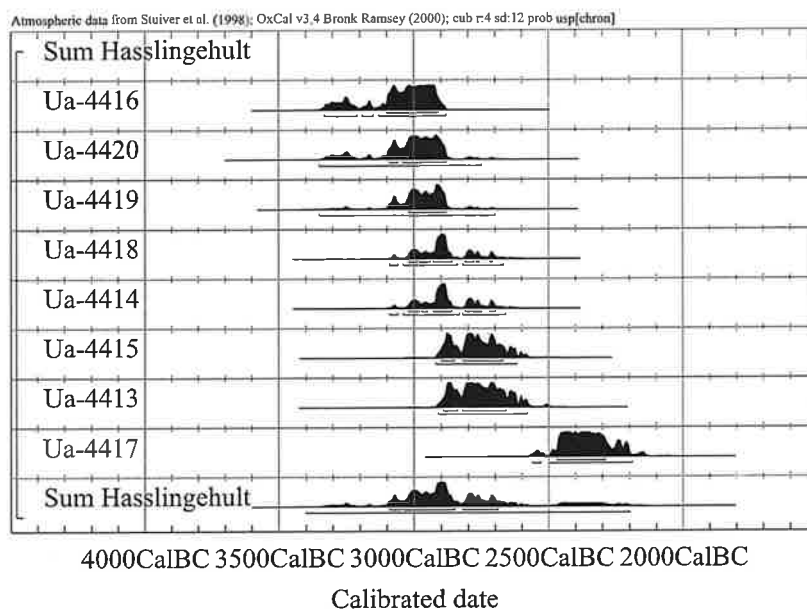

Fig. 3 Kalibrerade värden för dateringarna från Hasslingehult.

Dateringarna hamnar inom det tidsintervall som traditionellt tillskrivs den groppkeramiska kulturen under mellaneneolitikum. Notabelt är dock att den äldsta respektive yngsta dateringen (4390 ± 60 , 3890 ± 60) båda kommer från samma skärva, men är utförda på var sin fraktion. Inte oväntat visar den olösliga fraktionen en äldre datering, då den lösliga kan tänkas innehålla en inblandning av senare material (Persson 1994).

Även om dateringarna överensstämmer med de förväntade, är här viktigt att nämna de problem som är förknippade med datering av matskorpor på keramik, då särskilt i marina miljöer (Hallgren 2008, Person 2007). Dessa dateringar stämmer även väl överens med det intervall som förekommer från lokaler längs västkusten med groppkeramiskt material (Strinnholm 2001 s105-112)

Hasslingehult förekommer även i ett större arbete kring mellaneneolitikum i Västsverige som en av de viktigare lokalerna, då särskilt med avseende på det litiska och keramiska fyndmaterialet (Strinnholm 2001).

FYNDBESKRIVNING

Flinta

Flintan är rikt förekommande och i allmänhet av relativt god kvalitet, dvs. den är blank och finkornig. En stor del av flintmaterialet består av obearbetade avslag, samt av övrig slagen flinta. Detta kan indikera att flintan utnyttjades extensivt och att råvarutillgången troligen var god. Detta kan dock delvis motsägas av det faktum att enstaka redskap i materialet har cortex kvar (ex inv. nr 49734:77, :145, :342 samt :48).

Svallad och bränd flinta har ej sorterats ut från det övriga materialet. Det förekommer över hela området utan synbara koncentrationer till särskilda delar. Endast en obetydlig del av den svallade flintan är slagen. Den brända flintan däremot förekommer i alla fyndkategorier. Flintan är registrerad efter GAMs Sorteringsschema (Andersson m.fl. 1978)

Mejsel. Vid utgrävningen påträffades ett mejselfragment (inv. nr 49734: 141) som troligen är ett nackfragment av en tjocknackig mejsel. Denna har ett fyrsidigt tvärsnitt och spår av slipning på båda bredsidor och på smalsidor. Även vid 1966-71 års utgrävning hittades två nackfragment av mejslar, båda slipade.

Avslag med slipyta. Antalet avslag av slipade redskap var i den tidigare utgrävningen (66-71) 19 stycken. Vi har i vår undersökning kallat dessa "avslag med slipyta" och påträffade tre stycken. Ett av dessa (inv. nr 49734: 16), har tolkats som ett eggavslag från en slipad yxa, förmodligen för att skapa en ny egg på yxan. Ett sådant påträffades även vid den tidigare undersökningen.

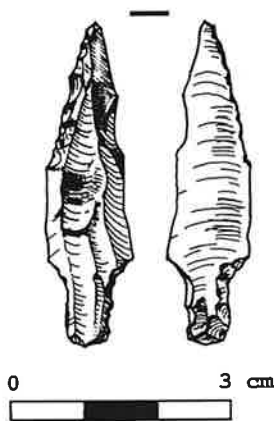

Fig. 5. Spånpil 49734:41 Teckning Andreas Åhman.

Skrapa. 13 stycken skrapor påträffades vid 1995 års utgrävning. En av skraporna hade konkav egg (inv. nr 49734:76), de övriga hade rundad egg. Nio spånskrapor (inv. nr 49734:10, :20x2, :33, :76, :100, :360, :510 och :511) två ryggspånskrapor (inv. nr 49734:33 och :532) samt två avslagsskrapor (inv. nr 49734:160 och :402). Samtliga var A-skrapor, dvs. de hade endast en egg. Liksom i 1966-71 års utgrävning där 107 st. skrapor framkom, var den övervägande delen spånskrapor.

Spån med retusch. Av de spån med retusch som påträffades är ett värt att speciellt nämna (inv. nr 49734:547). Det är 3,9 x 1,4 cm stort och har inte klassificerats som en spånspilspets trots att det skulle kunna röra sig om en sådan. Detta pga. att retuschen på basen bara sitter på ena sidan och dessutom inte går ända ned till slagytan. Spetsen är retuscherad på båda sidorna. Det är således inte en spånspil i formell bemärkelse även om det troligen är det i praktisk.

Stycke med tillhuggning. I fyndmaterialet finns ett flintstycke (inv. nr 49734:460) som är slaget runt om. Det har ett rombiskt tvärsnitt, är ojämnt flathugget och tillslaget från två längsgående tillslagningskanter. Inga slutsatser kan dras om att detta har varit en del av ett visst redskap. Liksom de tidigare nämnda flathuggna redskapen kan även detta stycke med tillhuggning vara senneolitiskt.

Kärnor. 34 stycken kärnor påträffades, varav nio var plattformskärna C, en plattformskärna F, elva cylinderkärnor, fyra övriga kärnor, ett kärnfragment A och åtta kärnfragment B. Liksom i den tidigare utgrävningen var cylinderkärnorna dominerande av de då totalt 158 påträffades kärnorna.

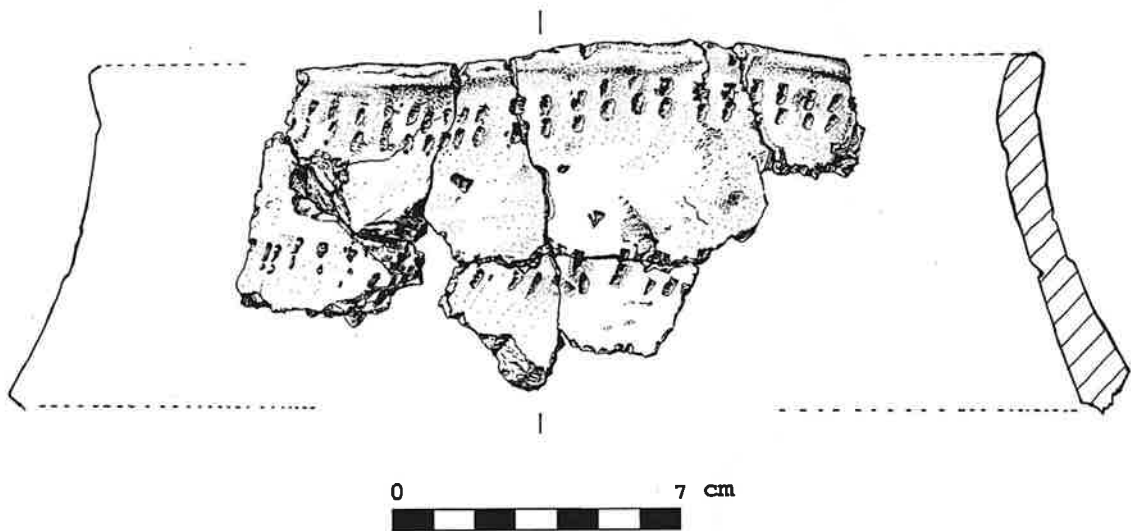

Fig. 8. Keramik inv. nr 49734:446. Teckning Andreas Åhman.

Den vanligaste dekoren är olika varianter på små och stora gropintryck, oftast lätt oregelbundna till formen. Där efter förekommer olika former av mejselintryck ofta i form av vinkellinjer och i vissa fall kryssmönster.

Fig. 9. Keramik inv. nr 49734:504. Teckning Klas Blomgren

I M137 hittades keramik som kan beskrivas som trattbägarkeramik i ett relativt sent stadium (inv.nr 49734:377, 378, 379). Dekoren utgörs av små gropintryck, möjligen kamstämplor, i form av rader och hängande trianglar. Enligt Ebbesen (1975) kan dekoren placeras i MN IV (R51). I en nyare studie har Mats Larsson noterat denna dekortyp, vilken i många fall kan påvisas ha en koppling till lokaler med gropkeramiskt material (Larsson 2006 s65-78).

Det föreligger inga dateringar från detta kärl men föreligger inga skäl till att anta att dateringen inte överensstämmer med den av Ebbesen föreslagna (MN IV). Detta placerar den således väl inom det tidsspann som de andra dateringarna givit.

Övriga fynd

Bergart. Inv. nr 49734:375 är en bearbetad och diskusformad sten. Denna är rund, platt och 11,3 cm i diameter. Stenen är fint slipad runt hela kanten samt på ovan- och undersidan. På sidorna är den dock kraftigt vittrad. Stenen har troligen ursprungligen varit slipad över alla ytor.

Det påträffades även fem fragment av slipad bergart (inv. nr 49734:120). Fyra av dessa går att sammanfoga och till en längd av 8,8 cm. med ena långsidan avrundad i ca 90°. Fragmenten kan möjligen komma från någon ej definierbar typ av yxa.

Pimpsten. I materialet fanns två pimpstenar (inv. nr 49734:185 och :244). I den tidigare undersökningen har pimpstenar tolkats som s.k. pilskaftsglättare utifrån de slitspår som återfunnits. Pimpstenarna i 1995 års material uppvisar dock inga sådana spår och är dessutom betydligt mindre än de tidigare, 3-4 cm respektive 8-9 cm.

Sandsten. Vid undersökningen framkom ett halvmåneformat stycke av gul sandsten med ett genomborrat hål (inv. nr 49734:274), troligen hälften av en pärla. Den ursprungliga yttre diametern uppgår till 1,2 cm, och hålets diameter ca. 0,25 cm.

SPRIDNINGSBILDER

De här presenterade spridningskartorna innefattar både 1995 års undersökta yta samt de tidigare undersökta meterrutorna från 1966-71. Syftet med dessa var att försöka åskådliggöra eventuella koncentrationer och huvudsakliga aktivitetsytor för de olika föremålstyperna.

Keramik

I spridningskartorna för keramiken är mängderna endast angivna i gram. Detta då keramiken från de tidigare undersökningarna endast är registrerade i vikt. Fyndkoncentrationen för keramiken är i huvudsak områdets norra del, samt en mindre i det centrala partiet.

Den kraftiga koncentration som återfinns i M 139 är resultatet av ett mindre antal relativt stora skärvor.

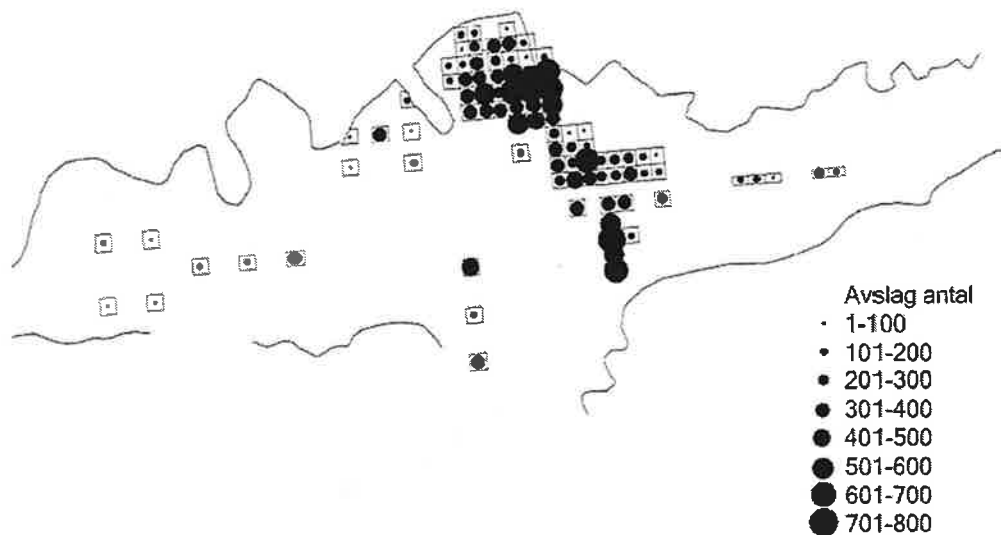

Fig. 13. Spridningen avavslag.

Spånpilspetsar. Här utmärker sig rutorna M 101-103, särskilt M 102 som innehöll 8 stycken spånpilspetsar. Dessa tre rutor innehöll hela 16 stycken spånpilspetsar av det totala antalet 27 från 1995 års undersökning

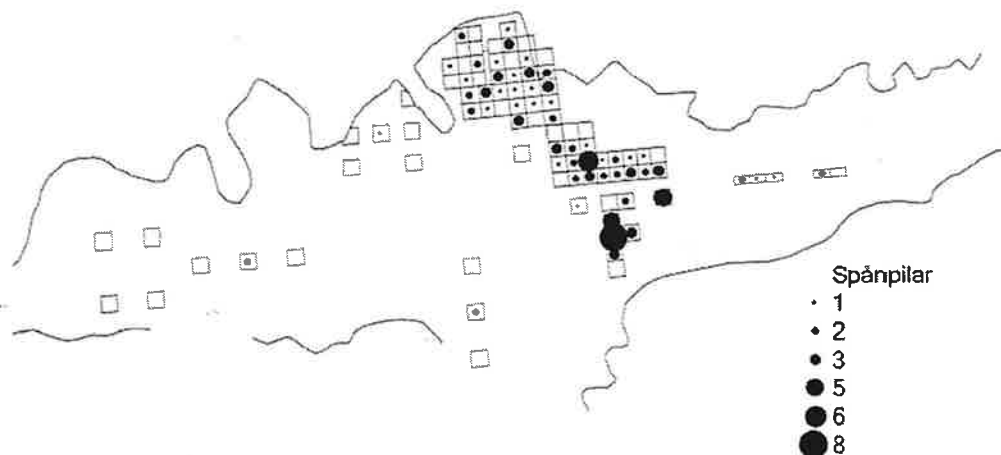

Fig. 14. Spridningen av spånpilar.

Även i detta sammanhang utmärker sig meterrutorna 101-103, särskilt nr 102 som innehöll 8 stycken spånpilspetsar. Då det totala antalet från 1995 års grävning var 27 stycken kan man konstatera att meterrutorna 101-103 har en mycket stark koncentration då de innehåller 16 stycken spånpilspetsar. Överlag har spånpilspetsarna en något sydligare utbredning i relation till både keramiken och avslagen.

SAMMANFATTNING OCH DISKUSSION

Fyndmaterialet från Hasslingehult består till största delen av flint- och stenredskap samt keramik. Den sedan tidigare konstaterade dåliga bevarandemiljön för organiskt material har medfört att endast 264 gram brända ben kunnat tillvaratas samt 47 gram obrända vilka troligen skall tolkas som recenta.

Sammantaget ger de olika undersökningarna en bild av lokalen som väl stämmer med de kustorienterade mellan-neolitiska lokaler i Halland och södra Bohuslän som ofta brukar kallas gropkeramiska. Det finns ytterst få indikationer i fyndmaterialet på aktiviteter under andra perioder i förhistorien. Från senneolitikum eller bronsålder återfinns bara två fragment av flathuggna redskap samt tre pilspetsar. Av material som skulle kunna knytas till tidigare perioder är det endast tre tvärpilar samt ett möjligt fragment av en tunnackig yxa som indikerar tidigare neolitisk aktivitet på platsen. De fyra mikrospån som är hittade är troligen att betrakta som små neolitiska spån snarare än senmesolitiska mikrospån. Detta då lokalen rimligen legat under vatten vid denna tid.

Flinthantverket är kraftigt dominerat av spåntecknologi och då i huvudsak från cylinderkärnor. Sammanlagt har 81 hela och 65 fragment av cylinderkärnor påträffats emedan de enpoliga och koniska endast utgör 12 hela och 10 fragment. Dominansen av spåntecknologi är även tydlig i det övriga flintmaterialet med hela 586 spån, 152 spån med retusch samt 29 hela och 11 fragment av ryggsån.

Keramiken är även den typisk för den västsvenska versionen av gropkeramik med enkla eller dubbla rader av gropintryck samt mejselintryck i vinkellinjer. Intressant är fyndet av en sen trattbägare med dekor av hängande trianglar. Som tidigare noterats av Mats Larsson kan denna typ av keramik i många fall kopplas till lokaler med gropkeramiskt material (Larsson 2006 s65-78). Detta är självklart intressant för en diskussion kring de mellan-neolitiska kulturgrupperna och vad de kan antas representera.

Som angavs i inledningen var ett syfte att utföra en förnyad genomgång av de äldre fyndmaterialet samt att i anslutning till det nya sammanställda spridningsbilder vilket har utförts. En av undersökningens övriga målsättningar var att söka efter spår av konstruktioner eller bebyggelse lämningar. Tyvärr har inga sådana kunnat konstateras utöver ett tveksamt stolphål i meterruta 112.

LITTERATUR

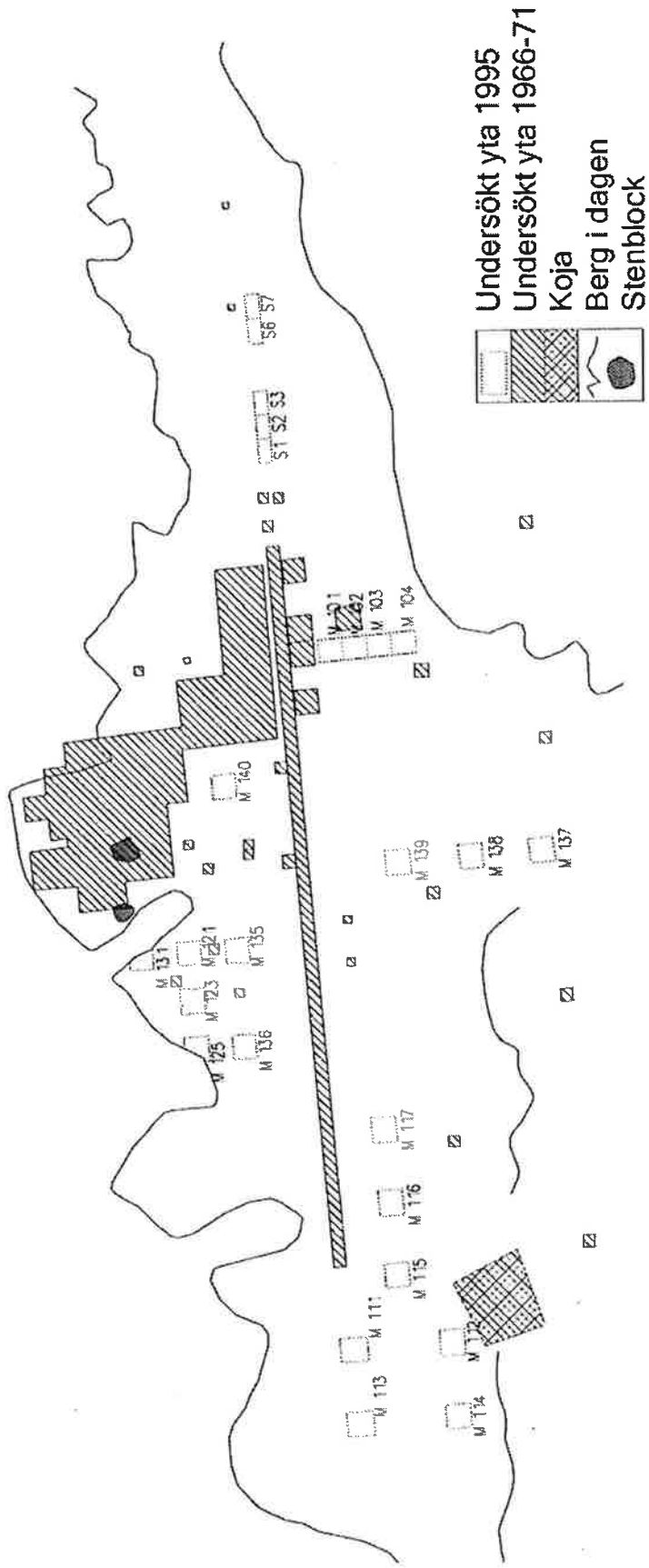
- Alin J. 1939. *Stenåldersboplatsen på St. Önnered, Västra Frölunda sn.* Otryckt rapport GAMs arkiv. Göteborgs stadsmuseum.
- Andersson S, Rex Svensson K, Wigforss J. 1978. Sorteringsschema för flinta. *Fyndrapporter 1978*. s. 217-249. Göteborg.
- Cullberg C. 1972. Hasslingehult Göteborg Boplatsoområde yngre stenålder 23:S 31 T1 *Fyndrapporter 1972*. s. 375-448. Göteborg.
- Cullberg C. 1974. *The Hasslingehult site - A West-Swedish Find Site of a Stone Age Material from Boreal and Atlantic time.* Studier i nordisk arkeologi 10. Göteborg.
- Djurfeldt M. 1966. *Rapport över undersökning av boplatsoområdet, söknummer 32, St. Önnered.* Otryckt rapport GAMs arkiv. Göteborgs stadsmuseum.
- Ebbesen K. 1975. *Die jüngere Trichterbecherkultur auf den dänischen Inseln.* Köpenhamn.
- Hallgren F. 2008. *Identitet i praktik – Lokala, regionala och överregionala sociala sammanhang inom nordlig trattbägarkultur.* Coast to coast-book 17. Uppsala.
- Henriksson C. 1993. *Ornamentik och spånspilspetsar - om gropkeramisk kronologi.* C-uppsats vid Inst. för arkeologi. Göteborgs universitet.
- Kaelas L, Andersson S & Sandberg B. 1981. Arkeologiska museets uppdragsverksamhet 1963-80. *FYND Rapporten 1980-81* s. 101-159. Göteborg.
- Larsson M. 2006. *A Tale of a strange People – The Pitted Ware Culture in Southern Sweden.* Lund.
- Persson P. 1994. *Rapport - C14 datering av matskorpor på keramikskärvor från Hasslingehult, Västra Frölunda, Västergötland (VF302).* Institutionen för arkeologi. Göteborgs Universitet.
- Persson P. 2007. Olas och dateringen av den äldsta gropkeramiken. I: *In Situ Västsvensk arkeologisk tidskrift 2004-2005*. s. 67-86 Göteborgs Universitet.
- Sarauw G. & Alin J. 1923. *Götaälvmrådets fornminnen.* Göteborgs jubileumspublikationer. Elanders Boktryckeri AB.

ADMINISTRATIVA UPPGIFTER

Fornlämning	VF 302
Ek kartblad	Västra Frölunda 6B:81
Koordinater	X 202710 Y 348352
Fastighetsnummer	Göteborgs kommun 306
Markägare	Göteborgs kommun
Tid för undersökningen	950619 - 950630
Undersökt yta	23,5 kvadratmeter
Personal	Grävledare: Anders Strinnholm, Göteborgs Universitet Johan Wigforss, Göteborgs Stadsmuseum Per Persson, Göteborgs Universitet Deltagande studenter: Anna Aulin, Rodger Eriksson, Patrik Hallberg, Linda Hammarbäck, Jens Kjærsgaard, Mattias Martinsson, Fredrik Mellquist, Katinka Ridde- Coffey, Martin Sandberg, Bengt Svahn, Amica Sundström, Åsa Westeson. Akademikerpraktikanter: Mats Sandin, Anna Thal.

Bilagor

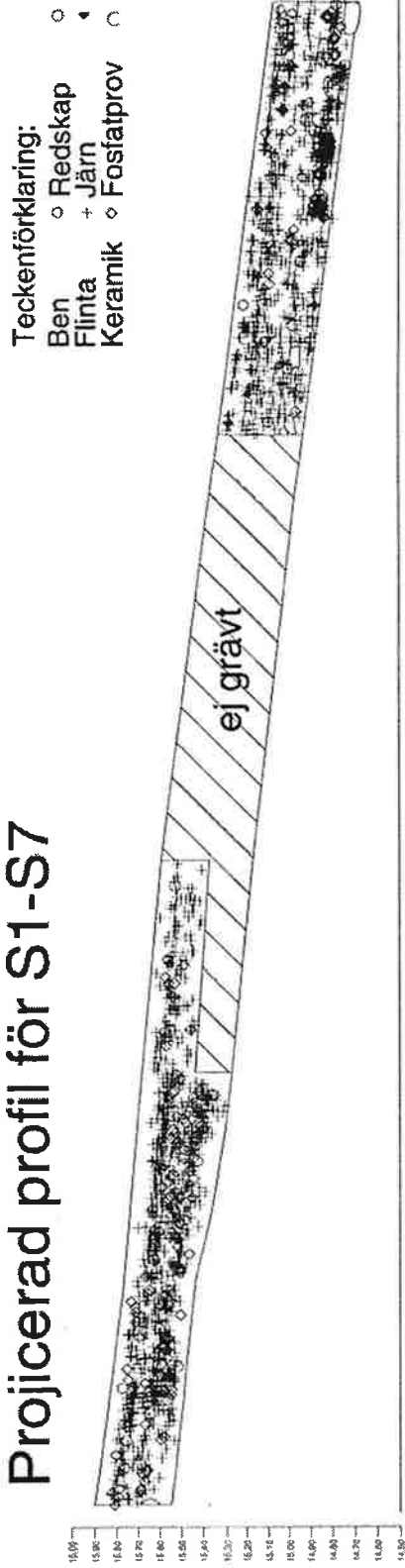
1. Planritning
2. Projicerad profil
3. Rutprotokoll
4. Fyndtabell

Undersökt yta 1995
 Undersökt yta 1966-71
 Koja
 Berg i dagen
 Stenblock

Projicerad profil för S1-S7

Rutprotokoll

Meterruta 101

Grävdes med skårslev och grovsållades.

Avslutad 950627.

Grävd av Anna Aulin.

Stick	Jordart/jordmån	Metod
1	Humus	Skårslev, grovsåll
2	Humus	Skårslev, grovsåll
3	Rödbrun humus, ökad stenförekomst	Skårslev, grovsåll
4	Morän med större stenar	Skårslev, grovsåll
5	Ljusare sandig morän	Skårslev, grovsåll

Meterruta 102

Grävdes med skårslev och finsållades.

Avslutad 950627.

Grävd av Amica Sundström.

Stick	Jordart/jordmån	Metod
1	Humus	Skårslev, finsåll
2	Humus	Skårslev, finsåll
3	Sandig, stenig humus	Skårslev, finsåll
4	Morän med skörbrända stenar	Skårslev, finsåll
5	Sandig morän	Skårslev, grovsåll

Meterruta 103

Grävdes med skårslev och grovsållades.

Avslutad 950628.

Grävd av Linda Hammarbäck.

Stick	Jordart/jordmån	Metod
1	Humus	Skårslev, grovsåll
2	Humus	Skårslev, grovsåll
3	Sandig, stenig humus	Skårslev, grovsåll
4	Morän med skörbrända stenar	Skårslev, grovsåll
5	Ljusare sandig morän	Skårslev, grovsåll

Meterruta 113

Grävdes med skårslev. En del grovsållat och finsållat.

Avslutad 950621.

Grävd av Anna Thal och Mats Sandin.

Stensträng i nord-sydlig riktning på ca 25 cm djup. Inga fynd under strängen.

Stick	Jordart/jordmån	Metod
1	Mörk fet humus	Skårslev
2	Grå sandig humus, sedan rödaktig stenig, sandig humus	Skårslev
3	Rödbrun grusig, sandig humus	Skårslev, grovsåll och finsåll
4	Rödbrun grusig, sandig humus	Ingen uppgift
5	Sterilt lager	Ingen uppgift

Meterruta 114

Grävdes med skårslev. Grovsållat fr o m stick 4.

Avslutad 950621.

Grävd av Mattias Martinsson och Patrik Hallberg.

Stick	Jordart/jordmån	Metod
1	Humus	Skårslev
2	Humus, sedan sand	Skårslev
3	Sand med stor stenförekomst	Skårslev
4	Sand, sedan silt	Skårslev, grovsåll
5	Silt	Skårslev, grovsåll

Meterruta 115

Grävdes med skårslev respektive spade och grovsåll.

Avslutad 950626.

Grävd av Fredrik Mellquist.

Stick	Jordart/jordmån	Metod
1	Svart humus	Skårslev
2	Svart humus, sedan rödbrun sandig silt	Skårslev
3	Rödbrun sandig, stenig silt	Spade, grovsåll
4	Rödbrun sandig, stenig silt	Spade, grovsåll

Meterruta 125

Grävdes med skärslev, spade, och finsåll.

Avslutad: ingen uppgift.

Grävd av Anders Strinnholm.

Halva rutan bestod av berg.

Stick	Jordart/jordmån	Metod
1	Humus	Spade, Skärslev
2	Brun humus	Spade, skärslev, finsåll
3	Brun humus	Spade, skärslev, finsåll
4	Brun stenig mo	Spade, skärslev, finsåll
5	Stenig mo	Spade, skärslev, finsåll

Meterruta 131

Grävdes med skärslev, spade, och finsåll.

Avslutad 950627.

Grävd av Martin Sandberg.

Stick	Jordart/jordmån	Metod
1	Humus	Spade, Skärslev, finsåll
2	Humus	Skärslev, finsåll
3	Brunsvart stenig mo	Skärslev, finsåll
4	Brunsvart stenig mo	Skärslev, finsåll

Meterruta 135

Grävdes med skärslev, spade, finsåll och grovsåll.

Avslutad: 950628.

Grävd av Jonan Wigforss och Jens Kjærsgaard.

Stick	Jordart/jordmån	Metod
1	Humus	Spade, Skärslev
2	Humus	Skärslev, delvis finsåll
3	Brun stenig mo	Skärslev, finsåll
4	Brun stenig mo	Spade, skärslev, grovsåll

Meterruta 136

Grävdes med skärslev, spade, och grovsåll.

Avslutad 950626.

Grävd av Rodger Eriksson.

Stick	Jordart/jordmån	Metod
1	Humus	Spade, Skärslev, grovsåll
2	Först humus, sedan brun stenig mo	Skärslev, grovsåll
3	Brun stenig mo	Skärslev, grovsåll
4	Brun stenig mo	Skärslev, grovsåll

Meterruta 140

Grävdes med skårslev, grovsåll och finsåll.

Avslutad 950629.

Grävd av Mats Sandin och Anna Thal.

Stick	Jordart/jordmån	Metod
1	Sandig, sedan grusig humus	Skårslev, grovsåll, finsåll
2	Rödbrun sandig, stenig humus	Skårslev, finsåll
3	Röd grusig sand	Skårslev, finsåll

